



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 597/2016-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. októbra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti ETP Management budov, s. r. o., Záhradnícka 30, Bratislava, zastúpenej advokátom JUDr. PaedDr. Jozefom Malichom, Záhradnícka 30, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 9/2015-65 z 22. októbra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti ETP Management budov, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. decembra 2015 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti ETP Management budov, s. r. o., Záhradnícka 30, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia

základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 1 S 9/2015-65 z 22. októbra 2015 (ďalej aj „uznesenie krajského súdu“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala krajskému súdu žalobu proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorou sa domáhala uloženia povinnosti žalovanému – Okresnému úradu Bratislava, katastrálny odbor (ďalej len „okresný úrad“) konať a rozhodnúť vo veci ním vedenej pod sp. zn. Z-12680/13.

3. Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

4. Predmetom konania vedeného okresným úradom pod sp. zn. Z-12680/13 bolo konanie o návrhu sťažovateľky ako správkyne bytov v bytovom dome (na ulici [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]) na vykonanie záznamu zákonného záložného práva k bytom a nebytovým priestorom v bytovom dome v prospech ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov podľa § 15 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „bytový zákon“). Návrh na vykonanie záznamu doručila sťažovateľka okresnému úradu 11. júla 2013.

5. Podľa § 15 ods. 1 bytového zákona na zabezpečenie pohľadávok vzniknutých z právnych úkonov týkajúcich sa domu, spoločných častí domu, spoločných zariadení domu a príslušenstva a na zabezpečenie pohľadávok vzniknutých z právnych úkonov týkajúcich sa

bytu alebo nebytového priestoru v dome, ktoré urobil vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome, vzniká zo zákona k bytu alebo k nebytovému priestoru v dome záložné právo... v prospech spoločenstva; ak sa spoločenstvo nezriaďuje, vzniká zo zákona záložné právo v prospech ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Vznik a zánik záložného práva sa zapíše do katastra nehnuteľností.

6. Okresný úrad návrh sťažovateľky vybavil oznámením z 11. decembra 2013 o nevykonaní záznamu z dôvodu nesplnenia podmienok pre jeho vykonanie. Sťažovateľkou namietaná nečinnosť okresného úradu v označenom konaní mala spočívať v tom, že o nevykonaní záznamu okresný úrad nerozhodol (nevydal rozhodnutie), len oznámil nevykonanie záznamu. Sťažovateľka bola toho názoru, že *„žalovaný nepostupoval v súlade so všeobecnými právnymi predpismi, keď na základe Návrhu... zákonné záložné právo podľa § 15 ods. 1 Zákona o bytoch nezapísal, resp. nevydal rozhodnutie o nevykonaní zákonného záložného práva záznamom.“*. Podľa názoru sťažovateľky *„mal totiž Katastrálny odbor vydať rozhodnutie o nevykonaní zápisu záznamom a nielen nevykonanie záznamu sťažovateľovi oznámiť, keďže voči oznámeniu nie sú možné žiadne prostriedky nápravy“*.

7. Krajský súd o žalobe sťažovateľky rozhodol napadnutým uznesením, ktorým žalobu zamietol z dôvodu, že sťažovateľkou namietanú nečinnosť okresného úradu nezistil.

8. Sťažovateľka v sťažnostnej argumentácii uviedla, že *„napadnuté Uznesenie Krajského súdu v Bratislave jednoznačne odporuje čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy, čl. 36 ods. 1 a 2 Listiny ako aj čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru nakoľko:*

a) nerozhodnutím Krajského súdu v Bratislave o povinnosti Katastrálneho úradu, aby v danej veci konal a rozhodol, t.j. aby Katastrálny odbor po zaoberaní sa danou vecou buď vykonal zápis zákonného záložného práva podľa § 15 ods. 1 Zákona o bytoch do katastra nehnuteľností záznamom alebo aby v danej veci vydal rozhodnutie, ktorým odmietne a odôvodní nevykonanie tohto záznamu, bolo odňaté právo sťažovateľa na účinný prostriedok nápravy a konať pred súdom a chrániť tak svoje práva a oprávnené záujmy,

b) napadnuté Uznesenie je arbitrárne, pretože Krajský súd v Bratislave v rámci neho neskúmal a nedal ústavne konformné odpovede na relevantné námietky sťažovateľa uvedené v Žalobe, t.j. vôbec sa nezaoberal tým, či je Katastrálny odbor povinný v prípade nevykonania zápisu zákonného záložného práva podľa § 15 ods. 1 Zákona o bytoch záznamom do katastra nehnuteľností vydať rozhodnutie, čo tiež znamená, že Krajský súd v Bratislave jasne a zrozumiteľne neodôvodnil svoje rozhodnutie, voči ktorému už právny poriadok SR nepripúšťa riadny či mimoriadny opravný prostriedok. “.

9. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 a 2 Listiny, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a právo na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22. 10. 2015, sp. zn. 1 S 9/2015-65, porušené bolo.

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22. 10. 2015, sp. zn. 1 S 9/2015-65 sa zrušuje a vec sa vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 355,72 EUR na účet právneho zástupcu... do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

13. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

14. Z obsahu sťažnosti, ako aj navrhovaného petitu vyplýva, že sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a čl. 36 ods. 1 a 2 listiny, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru uznesením krajského súdu z 22. októbra 2015.

15. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

16. Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy a čl. 36 ods. 2 listiny kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

17. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch...

18. Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, má právo na účinný opravný prostriedok pred vnútroštátnym orgánom bez ohľadu na to, že porušenie spôsobili osoby pri plnení ich úradných povinností.

19. Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že obsahom základného práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01), ako aj konkrétne procesné garancie v súdnom konaní.

20. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01).

21. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať také rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaniach, ktoré im predchádzali, alebo samotných rozhodnutiach došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, pričom skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom preskúmavania vtedy, ak by vyvodené

závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00) a tiež by mali za následok porušenie niektorého z princípov spravodlivého procesu, ktoré neboli napravené v inštančnom (opravnom) postupe všeobecných súdov.

22. Ústavný súd zvyrazňuje, že súčasťou práva na spravodlivé konanie je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (m. m. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uviedol: *„Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamena, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad“* (napr. Georgidias c. Grécko z 29. 5. 1997, Recueil III/1997). Európsky súd pre ľudské práva ale zároveň pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho konania považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok vo veci Ruiz Torijo c. Španielsko z 9. 12. 1994, Annuaire, č. 303-B). Aj podľa judikatúry ústavného súdu odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo na spravodlivé súdne konanie (m. m. III. ÚS 209/04, IV. ÚS 112/05).

23. Ústavný súd pre účely posúdenia opodstatnenosti sťažnosti preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z hľadiska ústavnej udržateľnosti jeho záverov, resp. z hľadiska dostatočného odôvodnenia v príčinnej súvislosti s namietaným porušením sťažovateľkou označených práv a konštatuje, že krajský súd sa relevantne vysporiadal so všetkými skutočnosťami rozhodnými v danej veci a svoje závery dostatočne odôvodnil, keď uviedol:

„Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 165/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona, rozhodnutím štátneho orgánu, príklepom licitátora na verejnej dražbe, vydržaním, prírastkom a spracovaním, práva k nehnuteľnostiam osvedčené notárom, ako aj práva k nehnuteľnostiam vyplývajúce z nájomných zmlúv, zo zmlúv o prevode správy majetku štátu alebo z iných skutočností svedčiacich o zverení správy majetku obce alebo správy majetku vyššieho územného celku sa do katastra zapisujú záznamom, a to na základe verejných listín a iných listín.

Podľa § 34 ods. 3 zákona č. 165/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam na vykonanie záznamu sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa ust. § 36 katastrálneho zákona, okresný úrad posúdi, či je predložená verejná listina alebo iná listina bez chýb v písaní alebo počítaní a bez iných zrejmych nesprávností a či obsahuje náležitosti podľa tohto zákona. Ak je verejná listina alebo iná listina spôsobilá na vykonanie záznamu, okresný úrad vykoná záznam do katastra.

Podľa ust. § 42 ods. 1 katastrálneho zákona, na zápis práva k nehnuteľnosti do katastra je spôsobilá v štátnom jazyku, českom jazyku alebo v úradne osvedčenom preklade písomne vyhotovená zmluva, verejná listina alebo iná listina bez chýb v písaní a počítaní a bez iných zrejmych nesprávností.

Podľa ust. § 42 ods. 5 katastrálneho zákona, ak verejná listina alebo iná listina obsahuje chyby v písaní alebo počítaní alebo iné zrejme nesprávnosti, alebo ak neobsahuje náležitosti podľa ods. 1 a 2, okresný úrad ju vráti vyhotoviteľovi alebo tomu, kto podal návrh na záznam a určí lehotu na vykonanie opravy.

Súd konštatoval, že katastrálny odbor po preskúmaní návrhu na záznam a jeho prílohy vedený pod č. Z-12680/13 zistil, že podanie navrhovateľa nespĺňalo podmienky na vykonanie záznamu do katastra nehnuteľností. Z uvedeného dôvodu bývalá správa katastra dňa 10. 09. 2013 zaslala navrhovateľovi výzvu na odstránenie nedostatkov, ktorá bola opakovane zasielaná dňa 09. 10. 2013, ako aj e-mailovou formou dňa 07. 11. 2013. Navrhovateľ na výzvu reagoval podaním zo dňa 30. 09. 2013 a 30. 10. 2013, ktorým doplnil pôvodný návrh o údaje týkajúce sa jednotlivých bytov a nebytových priestorov a ich vlastníkov, ale vytýkaný nedostatok uvedený v oboch výzvach, ako aj v e-maile katastrálneho

odboru odstránený nebol, t.j. nepredložil požadovanú listinu, z ktorej bude jednoznačne vyplývať, že jednotlivým vlastníkom bytov a nebytových priestorov vznikli pohľadávky, na zabezpečenie ktorých vzniká k bytom a nebytovým priestorom v dome zo zákona (§ 15 bytového zákona) záložné právo v prospech ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov, a to ani po uplynutí lehôt stanovených na odstránenie nedostatkov.

Na základe vyššie uvedených skutočností katastrálny odbor považoval podanie vedené pod č. Z-12680/13 za nespôsobilé na vykonanie záznamu do katastra nehnuteľností, o čom navrhovateľ bol informovaný oznámením zo dňa 11. 12. 2013 a následne bolo konanie ukončené dňa 11. 12. 2013 vyradením podania z registra.

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že návrh je potrebné zamietnuť v zmysle ust. § 250t ods. 4 O. s. p., nakoľko na základe vyššie uvedených skutočností je súd názoru, že odporca v danej veci postupoval v súlade s katastrálnym zákonom a v predmetnom administratívnom konaní nespôsoboval prieťahy, s navrhovateľom písomným spôsobom komunikoval a k nerealizácii zápisu, ktorého sa navrhovateľ domáhal, došlo v dôsledku zavinenia zo strany navrhovateľa, keďže tento nereagoval na výzvy odporcu a nedoložil do spisu potrebné listiny, na ktoré bol odporcom vyzývaný. Súd konštatoval, že v správnom konaní nedošlo na strane odporcu k nečinnosti.“

24. Podstatnou právnou otázkou v posudzovanej veci bolo, či postup okresného úradu (ako orgánu verejnej správy) v konaní o návrhu sťažovateľky na vykonanie záznamu zákonného záložného práva podľa bytového zákona mohol byť kvalifikovaný ako postup vyznačujúci sa nečinnosťou z dôvodu, že okresný úrad návrh sťažovateľky vybavil oznámením o nevykonaní navrhovaného záznamu a vo veci nevydával rozhodnutie.

25. Pokiaľ sťažovateľka argumentuje, že bolo namieste, aby okresný úrad vo veci vydal rozhodnutie (a keďže ho nevydal, bol nečinný), ústavný súd túto jej argumentáciu nevyhodnotil ako spôsobilú spochybniť závery krajského súdu v napadnutom uznesení. Ústavný súd sa nestotožnil ani s tou časťou argumentácie sťažovateľky, v ktorej namieta, že závery krajského súdu boli nedostatočne odôvodnené, keďže v nich krajský súd dostatočne nereagoval na žalobné argumenty sťažovateľky v už označenej podstatnej právnej otázke.

26. Krajský súd tým, že neustálil nečinnosť okresného úradu, si v podstate osvojil závery okresného úradu, ktorý aj pri vybavení opakovanej sťažnosti sťažovateľky na postup okresného úradu zo 4. novembra 2014 podľa zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach v znení neskorších predpisov zdôraznil, že podľa § 34 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov sa na vykonanie záznamu nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, a preto aj s poukazom na postup pri vykonávaní záznamov do katastra nehnuteľností ustanovený v § 36 a § 37 katastrálneho zákona o nevykonaní záznamu z dôvodu nesplnenia podmienok pre jeho vykonanie okresný úrad rozhodnutie nevydáva, len nevykonanie oznámi navrhovateľovi.

27. Ústavný súd poznamenáva, že predmetom skúmania krajského súdu v konaní o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy nemohlo byť ani nebolo posudzovanie samotnej správnosti záverov okresného úradu (v merite veci) v otázke, či podmienky vykonania záznamu zákonného záložného práva podľa bytového zákona boli alebo neboli splnené, a preto meritum veci nie je predmetom posudzovania ani pri predbežnom prerokovaní tejto sťažnosti smerujúcej proti uzneseniu krajského súdu.

28. Napadnuté uznesenie krajského súdu nejaví známky arbitrárnosti či zjavnej neopodstatnenosti, a preto nie je daný dôvod na zásah ústavného súdu v súlade s jeho právomocami ustanovenými v čl. 127 ods. 2 ústavy. Keďže ústavný súd nezistil možnosť porušenia sťažovateľkou označených práv uznesením krajského súdu, odmietol jej sťažnosť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

29. Vzhľadom na to, že sťažnosť ako celok bola odmietnutá, bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky formulovanými v petite jej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. októbra 2016